

От. Какъ сте учителю живо здраво.

Учи. Хвала Богу Господине, ваша милость какъ сте?

От. Добръ сме учителю, имате ли много ученицы;

Учи. Не только много Господине! обаче доволни са споредъ благодареніе то, зашто то не обичамъ много то, и лѣнны те ученицы.

От. Имате право: зашто то много то ученицы и лѣнны те, докарувать главоболие на учителя.

Учи. Това истинна е. и най паче голѣмо главоболие ми докарувать лѣнны те.

От. Слушамъ учителю! добро то ти име, и добры те ти способи, чрезъ кои то улесняватъ ученіе то на маловозростны те дѣца. Дойдохъ да ти ся премола да приемишь и моя сынъ въ училище то.

Учи. Радувамъ ти ся Господине мой, за добра та ти склонность, зашто съ време си ся подкавниль да дадешъ сыну своему добро воспитаніе, того ради и азъ съ радость приймамъ го, обаче азъ обичамъ мои те ученицы да са кротки и прилѣжни.

От. Благодаримъ тя учителю! понеже си склониль да приемишь и моя сынъ, молимъ те, прочее ваше словесіе прилѣжайте го за да быде способенъ на родители те си, и достоенъ за щитель на отечество то си, и азъ ще ти платя за труда ти усердно.